

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum prophetæ videant ipsam Dei essentiam? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

438 QVÆST. CLXXXIII. ART. I.
QVÆST. CLXXXIII.
De modo prophetica cognitionis, in quatuor
articulos diuisa.

D Einde considerandum est de modo prophetica cognitionis.
¶ Er circa hoc queruntur quatuor.
¶ Primo, utrum prophetæ videant ipsam Dei essentiam?
¶ Secundo, utrum revelatio prophetica in principiis aliquarum specierum, vel per se in fluentiam luminis?
¶ Tertio, utrum prophetica revelatio semper in alienatione à sensibus?
¶ Quarto, utrum prophetia semper sit cum cognitione eorum quæ prophetantur?

A R T I C . I.

Utrum prophetæ videant ipsam Dei essentiam?

A D primum sic proceditur. Videatur, quod prophetæ ipsam Dei essentiam videant: quia scriptura Iud 1saia 38. Dispone domui tuæ, &c. Dicit* gloriosa scriptura: Propheta in ipso libro præscientiæ Dei, in quo scripta sunt, legere possunt. Sed præscientia est ipsa eius essentia. Ergo prophetæ vident ipsam Dei essentiam.
824 sup. q. 17¹ a. 2 cont.
¶ 2 Præterea, August. dicit in 9. de Trinitate quod in illa æterna veritate, ex qua temporalia sunt omnia, formam secundum quam sumus, & dum quam operamur, visu mentis aspicimus, propheta inter omnes homines altissimam habet visionem cognitionem. Ergo ipsis maximè dicuntur prophetæ vident ipsam Deum.
¶ 3 Præterea, Futura contingentia praesciuntur à prophetis secundum immobilem rationem. Sic autem non sunt, nisi in ipso Deo. Ergo ipsa ipsum Deum vident.

S E D contra est, quod Visio diuina efficit euacuator in patria. Prophecia autem euacuatorum habetur 1. ad Corinthios decimo tertio. Ergo pro-

phæcū non fit per visionem diuinæ essentiæ.

RESPONDENS dicendum, quod prophætia importat cognitionem diuinam, ut procul existente. Vnde & de prophætis dicitur Hebr. 11. quod erant à longe aspiciētes. Illi autem qui sunt in patria, in hac beatitudinis existentes, non vident ut a remo-
dis, sed magis quasi ex propinquo: secundum illud
Mal. 119. Habitabunt regni cum vultu tuo. Vnde ma-
nifestum est, quod cognitio prophætica alia est à co-
gnitione perfecta, quæ erit in patria. Vnde & distin-
guitur ab ea sicut imperfectum à perfecto, & ea adue-
nientia euacuatur, ut patet per Apostolum 1. ad Cor.
13. Fuerunt autem quidam, qui cognitionem prophæ-
ticam à cognitione beatorum distinguere volentes,
dixerunt quod prophæta vident ipsam diuinam essen-
tiam, quam vocant speculum Trinitatis: non tamen
secundum quod est obiectum beatorum, sed secundum
quod sunt in ea rationes futurorum eventuum. Quod
quidem est omnino impossibile. Deus enim est obie-
ctum beatitudinis secundum ipsam sui essentiam: secun-
dum illud quod * Aug. dicit in 5. Confess. Beatus est lib. 5. c. 4.
qui te scit, etiam si illa, id est, creaturas, nesciat. Non cir. pris.
est autem possibile quod aliquis videat rationes crea- to. 1.
turarum in ipsa diuina essentiæ; ita quod eam non vi-
deat: tunc quia ipsa diuina essentia est ratio omnium
eorum quæ sunt. Ratio autem idealis non addit su-
per diuinam essentiam, nisi respectum ad creaturem.
Tunc etiam quia prius est cognoscere aliquid in se, ^{c. 4. cap. 15.}
quod est cognoscere Deum, ut est obiectum beatitudi-
nis, quam cognoscere illud per comparationem ad
alterum, quod est cognoscere Deum secundum ratio-
nes rerum in ipso existentes. Et ideo non potest esse
quod prophæta videant Deum secundum rationes
creaturem, & non prout est obiectum beatitudinis.
Et ideo dicendum est, quod visio prophætica non est
suo ipsius diuinæ essentiæ; neque in ipsa diuina essen- hier. in
tia videtur ea quæ videtur, sed in quibusdam similitudinibus
secundum illustrationem diuini luminis. Vnde * Diony. med.
dicit

490 QVÆST. CLXXIII. ART. I
dicit in 4.cap.cœlest.Hierar.de visionibus propheticis
loquens, quod sapiens theologus visionem illam dicere
esse diuinam, quæ sit per similitudinem rerum forma
corporali carentium ex reducione videntium in di-
uina. Et huiusmodi similitudines diuino lumine illu-
stratæ magis diabent rationem speculi, quam Dei es-
sencia. Nam in speculo resultant species in aliorebus,
quod non potest dici de Deo. Sed huiusmodi illu-
stratio mentis propheticæ potest dici speculum, in qua
eum resultantib[us] similitudo veritatis diuinæ præce-
tæ. Et propriè hoc dicitur speculum æternitatis qui
repræsentans Dei præscientiam, qui in sua æternitas
omnia præsentialiter videt, ut dictum est.

Ad primū ergo dicendum, quod propheta dicit
in spicere in libro præscientiæ Dei, in quantum
ex ipsa præscientia Dei resultat veritas in membris
prophetæ.

Ad secundum dicendum, quod in prima veritate dicitur
homo videre propriam formam qua existit, et
quantum primæ veritatis similitudo resulget in mem-
bre humana, ex qua anima habet, quod seipsum
cognoscet.

Ad tertium dicendum, quod ex hoc ipso quod
Deo futura contingentia sunt secundum immo-
veritatem, potest imprimere menti prophetæ
memoriam cognitionem, absque eo quod propheta dicit
per essentiam videantur.

ARTIC. II.

825 Vtrum in propheticâ reuelatione imprimantur
3. cont. c. nitus menti propheta nouæ rerum species; ut
154 co. 1. so um nouum lumen?
Et ver. q.
1. ar. 7.
* in prin. A D secundum sic proceditur. Viderunt, quod in
commen- tarij ad i. Propheticâ reuelatione non imprimantur
c. Amos, rerum species, sed solum
go. 6. lumen, quia sicut dicit * glossa Hierony. Ans.
Glossa Hierony. Ans. Prophetae viuntur similitudinibus rerum in quibus
versati sunt. Sed si visio prophetica fieret per aliquas
species de novo impressas, nihil operaretur. In pro-
cedere.